

Anul meu 2015

Julia Henriette Kakucs



Așteaptă ... Îți voi face din portocală o floare ... Mireasma ei ne va învălui și închizând ochii vom vedea iernile albe ale copilăriei. Măinile moi ale mamei mele îmi desfăceau fructul zemos, în timp ce petalele alcătuite din coajă reînchideau ocrotitor în palmele mele feliile îmbietoare. Până astăzi mi-a rămas acest obicei de a sculpta primăvara în iarnă ... de a vedea căldura acolo unde ghiața a acoperit deja totul ...

Acum însă, în anul 2015, iarna seamănă cu o primăvară adevărată. Pretutindeni înfloresc încă trandafiri și minuscule flori de o fermecătoare gingășie. Ce le va aștepta în zilele următoare? Ce ne va dăruia nouă tuturor sfârșitul unui an neobișnuit? Fac retrospectiva cu speranța că în zilele ce ne despart de Revelion pot avea încă loc minuni ce-și vor arunca lumina în anul următor.

Anul 2015 a debutat în prima zi de ianuarie cu o contribuție la emisiunea Radio Timisoara „Piti-Show“ în care am citit poezii pentru copii, conversând cu Piticul cel urât. Tot în primele zile ale anului m-au ajuns știrile despre noua premieră a muzicalului pentru copii al cărui libret l-am scris. „Pip, copilul stelelor“ a readus pe scenă Visul, a lăsat iubirea și armonia sa invingă. Pe scena Teatrului Merlin tot în aceeași perioadă, lupul își lingea buzele încântat de grișul de lapte, dovedind o sensibilitate care în lumea actuală îl face vulnerabil.

Într-adevar, în comparație cu el, lupul lui Charles Perrault este sângheros ... Charles ... sau Charlie? Charlie Hebdo?

Paris, 7 ianuarie 2015 ... Creionul, cuvântul, libertatea lui sunt ucise. Parisul, Europa se trezesc dintr-o iluzie. Democrația este periclitată, atacată. Se discută aprins și în contradictoriu. Nu ar fi trebuit ... nu ar fi fost voie ... nu se cuvine ... poate ar fi fost sau poate ar fi ... Se caută răspunsuri, motive, explicații.

Paris 13 decembrie 2015 răspunde întrebărilor cu brutalitate. Ne aflăm din nou în imperiul crud al basmelor culese de Grimm, în pădurile înfricoșătoare în care se moare, în

care teama – dacă o lăsăm să ne determine – oprește desfășurarea vieții.

2015, un an în care urmărim la televizor migrarea popoarelor încercând să o înțelegem, să fim umani, să oferim ajutor și să ne păzim valorile ... un an în care pe vechiul continent partidele de dreapta câștigă adepți ...

Mă întrebi ce am făcut în aceste luni cuprinse între ianuarie și decembrie 2015? Am continuat să lucrez cu copii care-și caută cuvintele și drumul în ambianța în care trăiesc. Valoarea supremă a vieții, frumusețea detaliilor descoperite zilnic, vraja muzicii și a culorilor din jurul nostru au fost doar pași mărunți dar importanți pe drumul terapiei desfășurate cu ei. Am câștigat cu copiii deficienți de vorbire premiul al doilea la concursul muzical al orașului Frankfurt am Main (la care au participat toate școlile din oraș) „Musik-Monat Mai 2015, Frankfurt klingt“ în care – pe baza poeziei mele „Vocea ta“ - am prezentat experimente muzicale. Poezii și eseuri am publicat în revistele „Observatorul“ Canada, „ASIL“ și „Secolul XXI“ (revistele Asociației Scriitorilor Israelieni de limbă română) și în revista internațională a timișorenilor „BJT2006“.

„Noua poveste a Scufitei Roșii“ a fost prezentată de Teatrul Merlin de-a lungul întregului an. Teatrul „Gong“ pentru Tineret și Copii din Sibiu a prezentat muzicalul în cadrul unei acțiuni culturale.

http://www.cultura.sibiu.ro/cal_main/event/3266/

Televiziunea Timișoara a avut loc în ziua de 29 noiembrie la Teatrul Merlin. Ultima reprezentație anunțată de Televiziunea Timișoara a avut loc în ziua de 29 noiembrie la Teatrul Merlin.

<http://www.kidspots.ro/eveniment/teatru-pentru-copii-timisoara-noua-poveste-a-scufilei-rosii-2/>

Văd că ai savurat deja portocala ce ți-am pregătit-o. Măinile îți emană o mireasmă exotică, gândul mă duce spre insule pierdute în mare, spre țărături romantice. Ce ar fi cotidianul fără vise, fără dragoste, fără prietenie? Anul 2015 mi-a dăruit sentimentele calde ale familiei și prietenilor, mi-a permis să mă bucur de prezența celor care-mi sunt deosebit de importanți.

Nimic, dar absolut nimic din lucrurile bune și frumoase nu este un lucru de sine înțeles. De aceea, tocmai în aceste vremuri tulburi – în care îți mărturisesc că sunt în căutarea unei noi planete – recunoștința mea se îndreaptă spre fiecare dintre voi, dorindu-vă din toată inima un AN NOU 2016 fericit!

